

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2010. év július hó 1. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az előre kitervelten elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Pest Megyei Bíróság 15.B.8/2008/26. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a börtönbüntetés tartamát 3 (három) évre **súlyosítja**.

Megállapítja, hogy a vádlott a börtönbüntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **35.250 (harmincötezer-kettőszázötven) forint** bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság 15.B.8/2008/26. számú, 2009. november 19. napján kelt ítéletével a vádlottat a Btk. 166.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint minősülő emberölés büntettének kísérlete miatt 2 évi börtönre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az őrizetben töltött időnek a kiszabott büntetésbe beszámításáról, a bűnjelről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a büntetés súlyosításáért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és fegyházfokozat alkalmazása végett jelentett be fellebbezést. A vádlott és védője három napi gondolkodási időt követően nem élt perorvoslattal.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.31/2010/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen is - az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a főbüntetés tartamának felemelését és annak megállapítását indítványozta, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A védő az ügyészi fellebbezés elutasítást kérte. Perbeszédében a vádlott öngyilkossági kísérleteit, beismerő vallomását, megbánását, belszeri betegségét, és beszámítási képességének korlátozottságát emelte ki, és azt kérte a másodfokú bíróságtól

körültekintően vizsgálja meg, hogy a védencével kapcsolatban kiszabható-e végrehajtandó szabadságvesztés.

Az ügyész fellebbezése alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körben felülbírált.

Felülbírlata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett lefolytatott bizonyítási eljárásban az ügy ténybeli és jogi megítélésének alapját képező bizonyítékokat beszerezte, értékelési körébe vonta és az indokolási kötelezettségét is teljesítette. A bíróság nem volt nehéz helyzetben, mert a vádlott az eljárás során feltáró jellegű, a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, és az ezzel összhangban álló bizonyítékok is rendelkezésre álltak, a történeti tényállás aggálymentes minden tekintetben megalapozott. A vádlott elmeállapotát is körültekintően tisztázta a Pest Megyei Bíróság, és igazságügyi elmeorvos szakértőket rendelt ki, 1. és 2. orvos szakértőknek a vádlott beszámítási képességének enyhe fokú korlátozottságát megállapító véleményét 1. és 2. számú igazságügyi orvos szakértők is megerősítették. A szakértők egybehangzóan cáfolták a vádlott korábbi orvosi dokumentációjában feltüntetett skizophéniára vonatkozó diagnózist, a vádlottnál kóros elmeállapot nem állt fenn, személyiségének hisztériás vonásai egyébként is kizárják a skizophéniát.

Az elsőfokú bíróság a hiánytalan és megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is. A vádlott saját maga tárta fel cselekménye előre kiterveltségére vonatkozó tényeket, részletes vallomást tett arról miként fontolgatta és érlelte magában a férje megölését, és amikor a vádbeli nap reggel nem találta az ágyban eldöntötte, hogy ezen a napon végrehajtja a cselekményt. Ekkor hozta el az édesanyja lakásából az elkövetéshez használt konyhakést és elrejtette az ágyban azért, hogy ittasan hazatérő férjét leszúrja. A vádlott céltudatos, a részleteket is átgondolt, majd e szerint végrehajtott élet elleni támadása az előre kitervelten elkövetett minősített esetet maradéktalanul megvalósította. Az elsőfokú bíróság helyes jogi indokokat fejtett ki e minősítő körülmény megállapítás során, és azt is pontosan rögzítette, hogy a közvetlen életveszélyes állapotba került a sértett életét csak a gyors orvosi beavatkozás, az életmentő műtét mentette meg.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében feltárta és kimerítően megállapította a vádlott javára és terhére értékelhető alanyi és tárgyi büntetés kiszabási tényezőket, és színvonalasan indokolta az e körben kialakított álláspontját. A Fővárosi Ítéltábla osztotta az ügyész és az elsőfokú bíróság érveit a korlátlan enyhítéssel kapcsolatban azonban a cselekmény tárgyi súlya nem indokolta az aránytalanul enyhe két évi börtönbüntetés kiszabását a beszámítási képesség enyhe fokú korlátozottsága mellett sem, ezért az ítéltábla a büntetést tetтарыыos mértékre felemelte. A főbüntetés súlyosított tartama sem érte el a jogi minősítéshez igazodóan általában indokolt büntetés tartamát, amelyet a büntetés egyéniesítése, a vádlottra érvényes speciális büntetés kiszabási tényezők indokoltak. A vádlott agresszív megnyilvánulásait kizárólag

a férje italozásából adódó, a család megélhetésétől elvont jövedelem váltja ki. A sértett a vádlott tettét megbocsátotta, megbüntetését nem kívánta, A vádlott rendezett családi életet élt, nehéz körülmények között nevelte fel és iskoláztatta három gyermekét. Halláskárosodása megnehezíti életét és a beszámítási képességét korlátozó súlyos személyiségzavara a cselekményt megelőzően tartós, indulattal telített állapotot eredményezett, amely a mérlegelési funkciókat rontotta. Mindezekre figyelemmel alapos okkal feltételezhető, hogy a felemelt mértékű büntetés kellő visszatartó erőt jelent a vádlott számára a későbbi kriminális tettektől, és hathatósan biztosítja a büntetési célokat.

Az elsőfokú bíróság börtönben határozta meg a végrehajtási fokozatot, bár azt helytelenül a Btk. 43. § a./ pontja alapította. A Btk. 42. § (2) bekezdés 2. pontja értelmében a megvalósított bűncselekményre fegyház az irányadó fokozat, azonban a Btk. 45. § (2) bekezdése a büntetés kiszabása során irányadó körülményekre figyelemmel lehetőséget ad eggyel enyhébb végrehajtási fokozat alkalmazására. A másodfokú eljárásban már az ügyész sem indítványozott fegyház fokozatot, és a másodfokú bíróság is egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával e tekintetben. A vádlott személyisége és szervi megbetegedése e döntést egyaránt indokolja.

A Fővárosi Ítéltábla helyt adott az ügyész feltételes szabadságra vonatkozó előterjesztett indítványának. A Btk. 47. § (3) bekezdése értelmében a három évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabása esetén a fele rész letöltése után különös méltánylást érdemlő esetben a feltételes szabadság kedvezménye alkalmazható. A vádlott esetében a feltételes szabadság idején is kellően és hathatósan érvényre juthatnak a büntetési célok, kellő visszatartó erőt jelent, ezért alkalmazta a Fővárosi Ítéltábla a törvény e rendelkezését.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben részletesen kifejtett indokokra figyelemmel a Be. 372. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, annak egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-t felhívva helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére a másodfokú bíróság a vádlottat a Be. 381. §-a alapján kötelezte.

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386.§ -a kizárja.

B u d a p e s t, 2010. év július hó 1. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Dr. Mató Ágnes s.k.
előadó bíró***

***Dr. Rédei Géza s.k.
bíró***

A Pest Megyei Bíróság 15.B.8/2008/26. számú ítélete a Fővárosi Bíróság 1.Bf.18/2010/5. számú ítéletében foglalt változások mellett jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2010. év július hó 1. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

*Kiadmány hitelül:
tiszttviselő*